

РЕШЕНИЕ

№ 84

гр. К , 27.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, III СЪСТАВ в публично заседание на пети ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Димитър Т. Маринов
Секретар: Дарина Б. Енева

като разгледа докладваното от Димитър Т. Маринов Административно наказателно дело № 20202130200192 по описа за 2020 година

Производството по настоящото дело е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН , като е образувано по повод подадената жалба от Р.М. гр. К представлявано от Р.М.М. против наказателно постановление № 399641- F 388306 от 19.10.2018 година на Началника на отдел Оперативни дейности – Бургас в Централно управление на Национална агенция за приходите с което на горепосочения жалбоподател за извършено от него административно нарушение по чл. 41 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС на основание чл. 185 ал.2 изр. последно от ЗДДС във връзка с чл. 185 ал.1 от ЗДДС му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 100 лв. .

Жалбоподателят посочен по- горе е останал недоволен от така наложеното му административно наказание посочено по- горе , като същият в жалбата си не оспорва , че е извършил съответното административно нарушение за което му е наложено и съответното горепосочено административно наказание с горепосоченото наказателно постановление , но твърди , че същото наказателно постановление се явява напълно незаконосъобразно като издадено в противоречие на процесуалния закон – ЗАНН и материалния закон- ЗДДС , като посочва точно обстоятелствата

касаещи тази твърдяна от него незаконосъобразност и моли съда да го отмени изцяло.

В съдебно заседание жалбоподателят посочен по-горе редовно призован за него се явява лично неговият процесуален представител, който заявява, че поддържа жалбата за цялостна отмяна на наказателното постановление и по този начин не взема друго респ. допълнително становище по жалбата.

За административнонаказващия орган редовно призован се явява неговия процесуален представител в съдебно заседание, като същият по този начин взема становище по така подадената срещу издаденото наказателно постановление жалба, като счита същата за неоснователна и моли съдът да я отхвърли изцяло като напълно неоснователна..

След поотделната и съвкупна преценка на събраните по време на съдебното следствие доказателства, съдът приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Обжалваното от жалбоподателя Р.М. ЕООД наказателно постановление № 399641- F 388306 от 19.10.2018 година на Началника на отдел Оперативни дейности – Бургас в Централно управление на Национална агенция за приходите е издадено въз основа на АУАН сер. АН № F 388306 от 07.06.2018 година срещу Р.М. ЕООД който констатира за извършено административно нарушение на дата 29.05.2018 година което се изразява в следното, че на горепосочената дата при извършена оперативна проверка в 16, 30 часа в търговски обект магазин за фреш находящ се в гр. К на бул. Б № 1, стопанисван от Р.М. ЕООД се установило, че за фискален касов апарат модел DATECS DP – 150 KL с индивидуален № DT 656114 и фискална памет № 02656114 не е отпечатан съкратен месечен отчет на фискалната памет за месец април 2018 г., с което е била нарушена разпоредбата на чл.41 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на МФ във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС и за което на основание чл. 185 ал.2 изр. последно от ЗДДС във връзка с чл. 185 ал.1 от ЗДДС му е наложено адм. наказание – имуществена санкция в размер на 100 лева.

Видно от събраните по делото доказателства – писмени такива – протокол за извършена проверка № 0346631 от 29.05.2018 година ,ведно с приложенията към него – копие от дневен финансов отчет и фискален касов бон ,опис на паричните средства в касата на обекта към момента на започване на проверката , заповед за компетентност на АНО, както и от гласните доказателства - показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел Светослав Димитров , който се явява очевидец на извършеното от жалбоподателя деяние , е че същите доказват , че жалбоподателят е извършител на адм. нарушение което му се приписва със съставения АУАН и издаденото въз основа на него процесно наказателно постановление, като същото обстоятелство не се опровергава от никакви доказателства по делото, включително и се признава от жалбоподателя в жалбата му . Следователно въз основа на събраните по делото доказателства , може да се установи по категоричен начин, че жалбоподателят е извършил приписването му административно нарушение по ЗДДС , описано в съставения АУАН и издаденото въз основа на него наказателно постановление, тъй като се събраха достатъчно доказателства –писмени и гласни установяващи , че жалбоподателят е извършител на процесното адм. нарушение , което обстоятелство той и не оспорва в съдебно заседание , поради което обстоятелство му е наложено и горепосоченото административно наказание.

Освен това съдът намира , че съгласно разпоредбите на чл. 7 ал.1 и ал.2 от ЗАНН е че деянието което е адм.нарушение е извършено виновно когато е умишлено или непредпазливо и че деянието което е непредпазливо не се наказва само в предвидените от закона случаи. Затова съдът приема , че деянието извършено от жалбоподателя е умишлено и то в случая се явява наказуемо, като и затова адм. наказващия орган правилно е процедирал и то в изпълнение на ЗАНН и ЗДДС като му е наложил наказание по чл. 185 ал.2 изр.последно от ЗДДС във връзка с чл. 185 ал.1 от ЗДДС.

Тука следва да се посочи още и факта , че АУАН в тези му горепосочени части е съставен в изпълнение на разпоредбите на чл. 42 и сл. от ЗАНН и при правилно приложение на материалния закон – ЗДДС и затова той се явява законосъобразен и съобразно процесуалния и материалния закони и като такъв се явява и издаденото въз основа на него наказателно постановление .

Жалбоподателят твърди освен това в жалбата си , че в случая е налице необходимостта от приложение от страна на съда на нормата на чл. 3 ал.2 от ЗАНН и отмяна на наказателното постановление , тъй като впоследствие с изменение на нормата на чл. 41 ал.1 от Наредба № Н – 18 / 2006 г. , което изменение е настъпило с Д.В. бр. 52 / 2019 г. и е в сила от 02.07.2019 г. според която изменена разпоредба, считано от 02.07.2019 г. задължение за отпечатване на съкратен отчет на фискалната памет от всяка ЕСФП в обект за съответен период , следва да се направи в 7-дневен срок след изтичане на всеки месец и година и това задължение имат само лицето по чл. 3, използващо ЕСФП. Следователно тъй като жалбоподателят има в обекта си ФУ от вида на ЕКАФП , а не от типа на ЕСФП , то той след изменението за закона, считано от 02.07.2019 г. няма задължение да прави това респ. да отпечатва съкратен отчет на фискалната памет на ФУ . Действително адм. наказващия орган съгласно разпоредбата на чл. 3 ал.1 от ЗАНН за извършеното от жалбоподателя адм. нарушение е приложил нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, но тъй като до влизане в сила на настоящото наказателно постановление е налична нормативна разпоредба, която отменя това задължение на жалбоподателя , респ. отменя адм. нарушение извършено от жалбоподателя , следва да се приложи същата разпоредба , която е по-благоприятна за жалбоподателя и тъй като настоящото не съдържа такова задължение на жалбоподателя , то съдът намира , че следва да я приложи като отмени настоящото наказателно постановление , което санкционира жалбоподателя да извършено от него деяние , което не се явява адм. нарушение към днешна дата .Тука следва да се посочи и факта , че АНО макар и да е приложил за извършеното от жалбоподателя адм. нарушение нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му, не го е приложил точно тъй като е наложил адм. наказание за извършеното адм. нарушение на жалбоподателя извън границата на адм. наказание за това адм. нарушение по чл. 185 ал.1 от ЗДДС която е от 500 лв. до 2000 лв., като е наложил такова под минималната граница от 500 лв. в размер на сумата от 100 лв. , което се явява също незаконосъобразно и което влече и до незаконосъобразност на процесното наказателно постановление , което е още едно основание за неговата цялостна отмяна на основание чл. 3 ал.1 от ЗАНН.

Затова така посоченото основание и искането за отмяна на процесното наказателно постановление се явява законосъобразно и затова процесното наказателно постановление следва да бъде отменено .

Следва да се добави , че жалбоподателят твърди, че извършеното от него деяние се явява маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и като не е изложил мотивирана преценка за липса на основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН адм. наказващия орган е нарушил закона . Освен това тъй като адм. наказващия орган е направил извод в противна насока , то същият извод се явявал необоснован, като на това основание се претендира отмяна на наказателното постановление. Съдът намира, че следва да разгледа и това направено възражение от жалбоподателя с оглед на това дали случая е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН съобразно събраните по делото доказателства и понеже административнонаказващия орган не е приложил същата разпоредба , то съдът след като намери, че са налице предпоставките за това , само на това същото основание да отмени наказателното постановление, поради издаването му в противоречие на закона. Съдът намира, че преценката на административнонаказващия орган за „ маловажност „ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН на извършеното от жалбоподателя се прави по законосъобразност и това същото подлежи на съдебен контрол и тъй като това – преценката дали случая е маловажен и дали това е преценено по законосъобразност от адм. наказващия орган, подлежи на съдебен контрол от страна на настоящия съд тъй като последния е инстанция по съществото на спора . Дали случая е маловажен съдът се ръководи от нормата на чл. 93 т.9 от ДР на НК , а дали случаят е малозначителен се ръководи от нормата на чл. 9 ал.2 от НК към която препраща разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН , като в случая и двете разпоредби – тази на чл. 9 ал.2 от НК и тази на чл. 28 от ЗАНН са обстоятелствата изключващи отговорността са приложими и към административнонаказателния процес. Затова същите норми са обстоятелства изключващи отговорност вкл. и адм. наказателната по отношение на жалбоподателя. Като съобрази доказателствата по делото настоящия съд намира, че в случая не следва да се приложи разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН тъй като случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН понеже адм. нарушение е общественоопасно по смисъла на чл. 10 от НК във връзка с чл. 11 от ЗАНН тъй като в случая се касае за обществени

отношения свързани с фиска на Държавата . В случая законът е постановил, че само с осъщественото от жалбоподателя действие в определения от закона срок е достатъчно само неговото наличие респ. извършване, за да възникне съответната административнонаказателна отговорност на жалбоподателя , тъй като в случая са увредени важни държавни и обществени права свързани със спазване на данъчната политика на Държавата и съответно установения в страната правов ред . Затова и в случая съдът намира, че макар и в случая да не е ощетен пряко фиска на Държавата, то извършеното от жалбоподателя е адм. нарушение и не е маловажно по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и не може да се отмени и на това искано от жалбоподателя основание процесното наказателно постановление, а само на гореизложените основания по смисъла на чл. 3 ал.1 и 2 от ЗАНН.

Мотивиран от гореизложеното Кският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло наказателно постановление № 399641- F 388306 от 19.10.2018 година издадено от Началника на отдел Оперативни дейности – Бургас в Централно управление на Национална агенция за приходите против Р.М. ЕООД с ЕИК 204338695 със седалище и адрес на управление гр. К, обл. Бургас ул. Н.Б. № 23 а представлявано от Р.М.М. с ЕГН 7412170485 с което за извършено от него адм. нарушение на разпоредбата на чл.41 ал.1 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговски обекти чрез фискални устройства на МФ във връзка с чл. 118 ал.4 от ЗДДС на основание чл. 185 ал.2 изпр. последно от ЗДДС във връзка с чл. 185 ал.1 от ЗДДС му е наложено адм. наказание – имуществена санкция в размер на 100 лева , като напълно незаконосъобразно .

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд Бургас в 14 дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – К: _____